

พระราชบัญญัติ
รายได้เทศบาล (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยรายได้เทศบาล จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติ
รายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๔๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๗๒๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ เทศบาลมีอำนาจออกเทศบัญญัติเก็บ
ภาษีอากรและค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นไม่เกินร้อยละสิบของภาษีอากรและ
ค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้ได้ทุกประเภทหรือเพียงบางประเภท คือ

(๑) ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร ซึ่งสถาน
ประกอบการอยู่ในเขตเทศบาล

(๒) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราตามกฎหมาย
ว่าด้วยสุรา ซึ่งร้านขายสุราอยู่ในเขตเทศบาล

(๓) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในการเล่นการพนันตาม
กฎหมายว่าด้วยการพนัน ซึ่งสถานที่เล่นการพนันอยู่ในเขตเทศบาล

ในการเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรานี้ เศษของหนึ่งบาท
ให้ตัดทิ้ง ”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒ ทวิ แห่งพระราช
บัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๔๕๗

“มาตรา ๑๒ ทวิ เทศบาลมีอำนาจออกเทศบัญญัติ
เก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยให้กำหนดเป็นอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม เพิ่มขึ้นจาก
อัตราที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร ในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่า
เพิ่มในอัตราร้อยละศูนย์ให้เทศบาลเก็บในอัตราร้อยละศูนย์

(๒) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราอื่น ให้เทศบาลเก็บหนึ่งในเก้าของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๔๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๒ ทวิ ให้ถือเป็นภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

เทศบาลจะมอบให้กระทรวง ทบวง กรม ซึ่งมีหน้าที่จัดเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๒ ทวิ หรือมาตรา ๑๓ เรียกเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเพื่อเทศบาลก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้วให้ส่งมอบให้แก่เทศบาลนั้น ๆ เว้นแต่ภาษีบำรุงเทศบาลตามมาตรา ๑๑ ให้ส่งมอบให้กระทรวงมหาดไทย เพื่อจัดแบ่งให้เทศบาลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๔๕๗

“มาตรา ๑๔ ทวิ การจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา ๑๒ (๑) และการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๑๒ ทวิ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรและเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการจัดเก็บภาษื่อดังกล่าว การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เทศบาลให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

ตามประมวลรัษฎากร ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว
หลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะและทะเบียน
ภาษีมูลค่าเพิ่ม การยื่นแบบแสดงรายการและการชำระภาษี ตลอดจนการ
ควบคุมกำกับโดยกระทรวง ทบวง กรม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราช
กฤษฎีกา”

มาตรา ๗ ในระหว่างที่เทศบาลยังมีได้มอบให้กรมสรรพากรเรียก
เก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเทศบาลตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติรายได้
เทศบาล พ.ศ. ๒๔๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้กรม
สรรพากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเทศบาลเพิ่มขึ้นอีกเท่ากับอัตราภาษี
ตามมาตรา ๑๒ ทวิ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

การเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของกรมสรรพากรตามมาตรา นี้ ให้ถือ
ว่าเทศบาลได้มอบให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเทศบาล
ตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้ยกเลิกภาษีการค้าและได้นำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้แทน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยรายได้เทศบาลให้สอดคล้องกับการใช้ภาษีดังกล่าวประกอบกับมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับบทกฎหมายที่ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วสมควรปรับปรุงให้เหมาะสมด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้